

[Mimi Jakobsen]

lent, at man kan tage det ind i ordningen, og at man får det til den pris. Jeg er sikker på, at boligministeren vil bekræfte, at udgiften ligger i den størrelsesorden.

Til sidst vil jeg bare sige, at det jo ikke er usædvanligt, at både venstre og de konservative taler varmt for at gavne beskæftigelsen i byggebranchen – og det glæder Håndværksrådet sig over – indtil man boykotter en byfornyelseslov eller, som det ser ud nu, denne lov. Jeg glæder mig til at høre Håndværksrådets kommentarer til den; det kan være, man får nogle fornyede bitre bemærkninger fra erhvervslivet, og så kan man stå med sin tomme tale om, at man vil fremme byggeriet.

(Kort bemærkning).

Brixtofte (V):

Både hr. Dræbye og fru Mimi Jakobsen gjorde meget ud af, at vi ikke havde ret til at angribe dette forslag for at være forhastet. Selv om vi først har fået det inden for nogle få timer, selv om det skal gennemføres på nogle få dage, selv om det er noget, som har betydning for 8 mia kr. i investeringer, selv om det har betydning for 3 til 3½ mia kr. i offentlige udgifter, og selv om det har betydning for hver enkelt husejer, skulle vi ikke have ret til at sige, at det var forhastet at gennemføre det på så kort tid, fordi der ved en sag, der tidligere har været til behandling i dag, hvorom jeg ingen muligheder har for at udtale mig, idet jeg skal holde mig til emnet, skulle være stillet et eller andet ændringsforslag, som havde en vidtrækkende betydning. Jeg synes, det er en underlig og en underlødige måde at argumentere på, for jeg har naturligvis ingen ret til at gå ind i en sag, der har været diskuteret tidligere på dagen, og derfor kan jeg slet ikke svare på argumentet.

(Kort bemærkning).

Mimi Jakobsen (CD):

Hr. Brixtoftes respekt for forretningsordnen er selvfølgelig helt i orden – den bør vi jo alle have – men hr. Brixtofte fattede jo heldigvis godt, hvad det var, der var tale om. Jeg må bare sige, at ingen forhindrer hr. Brixtofte og andre i at kalde dette her hastværk – det har jeg ikke sagt – man må bare ikke forvente, at vi andre skal tage det særlig

højtideligt, når man for få timer siden selv har været med til at iværksætte noget, som i allerhøjeste grad har uoverskuelige konsekvenser. Derfor vil jeg altså sige: grib i egen barm, hvis man har en.

(Kort bemærkning).

Keld Andersen (KF):

Ja, sådan en er der jo nogle der har smukkere end andre.

Jeg vil blot sige til fru Mimi Jakobsen, at jeg synes, det er et svagt argument for CD, at man ikke har andet at forsvare dette med end fortsat at henvise til noget, der ikke er på folketingets dagsorden i dag, nemlig et forslag om byfornyelse, som overhovedet ikke er til behandling. Kommer man dog ikke snart over det?

Så vil jeg sige for god ordens skyld: det konservative folkeparti medvirker ikke til lovgivning efter, hvad forskellige interesseorganisationer mener eller ikke mener.

(Kort bemærkning).

Mimi Jakobsen (CD):

Hr. Keld Andersens sidste bemærkning var forfriskende; det kan jeg da kun have sympati for.

Jeg vil gerne sige til hr. Keld Andersen i øvrigt, at vi sagtens kan leve med det dér, men det er byggeriet, der har lidt svært ved at overleve, at byfornyelsesloven ikke kom igennem.

(Kort bemærkning).

Dræbye (RV):

Jeg tror, der var adskillige ordførere, der under debatten om forskellige arbejdsmarkedsforanstaltninger for nylig konstaterede, at arbejdsløsheden var så stor, at man måtte gøre næsten alt, hvad man kunne for at få bragt den ned. En af de ting, man kan gøre, er hurtigt at vedtage dette lovforslag, men så kommer forbeholdene med det samme.

Jeg bed meget mærke i, hvad hr. Christophersen sagde under behandlingen af forespørgslen om det offentlige udgifter og indtægter, for da anviste hr. Christophersen nemlig en vej til løsning af landets problemer, som gik ud på, at der skulle anvendes et